

ת"פ 45939/08/18 - מדינת ישראל נגד GEORGI ATANASOV PETROV

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 45939-08-18 מדינת ישראל נ' PETROV (עציר)

לפני כבוד השופט עידו דרויאן-גמליאל
המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד ליה הרצוג
נגד
הנאשם GEORGI ATANASOV PETROV (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד שמשון וייס

גזר דין

השתלשלות ההליך:

1. ביום 4.11.18 הודה הנאשם בכתב האישום והורשע בעבירות הבאות:
 - א. גניבת כרטיס חיוב, לפי סעיף 16(א) לחוק כרטיסי חיוב, תשמ"ו-1986 (ריבוי עבירות);
 - ב. הונאה בכרטיס חיוב, לפי סעיף 17 רישא לחוק הנ"ל (ריבוי עבירות);
2. ב"כ המלומדים של הצדדים טענו לעונש בו-ביום, אך לבקשתם נדחה הדיון למסירת אסמכתאות לענישה ולהשלמת טיעוניהם.
3. התביעה טענה למתחם עונשי הולם שבין שנה לשנתיים מאסר, ועתרה להעמיד את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם כשלצדו ענישה נלווית. בטיעוניה בכתב, הממציא והסדורים, התייחסה התובעת המלומדת לצורך בהרתעת הרבים, לענישה שיהא בה "כדי להדהד ולהטיל מורא על תירי פשיעה".
4. ההגנה עתרה להסתפק בימי מעצרו של הנאשם, כעונש עיקרי.

מעשי הנאשם:

1. במהלך החודשים יולי ואוגוסט 2018, בדרך לא ידועה, הועתקו פרטיהם של חמישה כרטיסי חיוב של תושבי ישראל ושימשו להכנת כרטיסי חיוב מזויפים. אלו נמסרו לנאשם, נתין בולגרי, שהגיע לישראל במהלך חודש אוגוסט 2018.

2. בתאריך 12.8.18 בשעות הערב, עבר הנאשם בין מכשירי בנק אוטומטיים ("כספומטים") והשתמש בשלושה מבין הכרטיסים המזויפים שהחזיק: כך הצליח הנאשם לקבל סך כולל של 11,600 ₪ וניסה לקבל סכומים נוספים.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירות - קביעת מתחם העונש ההולם:

1. כלל מעשי העבירה שביצע הנאשם שלובים זה בזה, כך שייקבע מתחם עונשי אחד בעניין כלל המעשים (וראו הלכה שנפסקה בע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מ.י. (2014), ויישומה לריבוי מעשי הונאה בע"פ 5668/13 מזרחי נ' מ.י. (2016) ובע"פ 4527/14 פרינץ נ' מ.י. (2016)).
2. הנאשם פגע מהותית בערכים המוגנים בעבירות - ערך החזקה והקניין, והערך של הבטחת יעילותו ואמינותו של ההסדר הכלכלי-מסחרי שבבסיס השירות הניתן לציבור באמצעות כרטיסי חיוב ואשראי. העבירות היו מתוכננות וחוזרות, הגם שהמסד העובדתי שבפני לא מספיק כדי לקבוע כי הנאשם היה חלק מהתארגנות עבריינית של-ממש של "תירות פשיעה" (בשונה ממצב שנדון בעפ"ג 40352-10-15 מ.י. נ' קסטרו (2015) שהציגה התובעת המלומדת).
3. הנזק הקונקרטי הוא סך החיוב, שגולגל על חברת האשראי, ונזק פוטנציאלי רב יותר נמנע עקב כישלונם של מעשי הניסיון שעשה הנאשם ולכידתו.
4. באין הסבר אחר, יש לקבוע כי הסיבה שהניעה את הנאשם למעשה היא כלכלית, תאוות בצע כפשוטה.
5. הענישה הנוהגת מגוונת מאוד, אך יש לציין כי מתחמים מחמירים נקבעו במקרי הונאה חמורים הרבה-יותר, בהיבטי אופן ביצוע ושלל שנגזל (וראו למשל עפ"ג 5533-09-15 ספיאן נ' מ.י. (2016) ועפ"ג 9558-06-15 סמירנוב נ' מ.י. (2015)). גם הפסיקה שהציגה התביעה נגעה, רובה ככולה, למקרים שחומרתם רחוקה מעניינו - אישומים מרובים, פעילות שחזרה ונשנתה במהלך תקופה, התארגנות-פשיעה מוכחת, סכומים גדולים פי-כמה מהסך דנן, עבירות נלוות חמורות, החזקת ציוד לשכפול ולזיוף כרטיסי חיוב, ועוד (עוד ראו עפ"ג 34485-06-14 מ.י. נ' פבלוביץ (2018) בסך נגזל הדומה לעניינו, ת"פ 11634-03-15 מ.י. נ' חיון (2018) ות"פ 53657-11-13 מ.י. נ' בית אלחאג' (2015) ופסיקה הנזכרת בהם).
6. לקיחה בחשבון של כלל הנסיבות ושל מדיניות הענישה הנוהגת תוביל לקביעתו של מתחם העונש ההולם בין שמונה חודשי מאסר לבין עשרים וארבעה חודשי מאסר, כעונש עיקרי.

נסיבות שאינן קשורות בעבירה - מיקום העונש במתחם:

1. הנאשם יליד 1976, נתין זר שהגיע לישראל לאחרונה בנסיבות לא-ברורות, ללא קרוב ומכר בישראל.
2. לא ידוע אם לנאשם יש עבר פלילי במדינת מגוריו, ויש לציין כי עונש המאסר שאין ממנו מנוס בתיק זה יכביד במיוחד על הנאשם, בהיעדרו של כל גורם תומך מבחוץ, ולו ב"הכנסת ביקור" וכסף לקנטינה.
3. לפיכך, אעמיד את עונשו העיקרי של הנאשם קרוב לתחתית המתחם, כשלצדו ענישה מרתיעה. אמנע מכל

עיצום כספי, שממילא אין ביד הנאשם לעמוד בו, ואוסף תקוותי שהנאשם יגורש מישראל בתום ריצוי מאסרו ולא יבוא עוד לעולם בשעריה.

סוף-דבר, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. שמונה חודשי מאסר בפועל, שיימנו החל מיום מעצרו 13.8.18, ואפילו יראו רישומי שב"ס אחרת;
- ב. שישה חודשי מאסר על-תנאי למשך שלוש שנים מהיום, שלא יעבור עבירת רכוש מכל סוג;

הוראות נלוות:

- א. מוצגים יועברו להכרעה פרטנית של קצין משטרה;
- ב. המזכירות תשלח עותקי כתב האישום, הכרעת הדין וגזר הדין לידיעת הקונסוליה של בולגריה בישראל;

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, כ"ח חשוון תשע"ט, 06 נובמבר 2018, במעמד הצדדים.